

CONTRA L'INVASOR

Molts gironins recordaran una estàtua en guix, de tamany natural, obra de Miquel Blai, al Museu de Sant Pere de Galligans, a Girona. L'estàtua —«Contra l'invasor»— representa un jove ardit i ferreny, abrandat de patriotisme, esgrimint amb fúria la seva llança contra els enemics de la pàtria. La figura, nua i viril, és bella i proporcionada. Blai, artista patriota i fervorós, s'inspirà en aquesta, com en altres obres seves de la primera època, en la guerra napoleònica a Catalunya.

L'estàtua «Contra l'invasor» supera avui, per la màgia divina de l'art, aquell motiu històric i ateny un valor plenament simbòlic. No és pas una evocació més aviat anecdòtica dels setges, com el grup de Parera, amb el general Alvarez de Castro, un guerriller de les nostres contrades amb el trabuc i un soldat francès vençut als peus del cabdill de la defensa gironina.

L'escultura de Blai representa el gironí, el català, dempeus contra aquella i contra totes les invasions. Contra la d'ara, també. Contra la dels italians i els alemanys que trepitgen el sol sagrat de la pàtria immortal i profanen, amb llurs

avions de mort, el nostre cel d'una blavor immaculada, altíssim dossier d'homes que posen el sentiment de pàtria i de llibertat per damunt de tot.

I perquè l'estàtua «Contra l'invasor» és, en aquests moments, tot un símbol, perquè, «inactual» com és —l'home tot nu, amb la seva virior i la seva llança de combat—, té ara plena actualitat, escauria de veure-la fosa en bronze, a plena llum, engrandida i amb el pedestal adequat, animada i vivent, al bell mig de l'agora, per tal que el poble hi veiés a tota hora l'encarnació del seu ferm voler de llibertat i de victòria.